

Komünist Tavır

Bir ülkede devrimci durumun oluşması bilindiği gibi nesnel ve öznel koşullara bağlıdır. Özetle; Nesnel olarak “yönetenlerin eskisi gibi yönetemez”, öznel olarak da “yönetilenlerin eskisi gibi yönetilmek istemez” duruma gelmeleri ve buna bağlı olarak ekonomik ve siyasi olarak bir “ulusal bunalım” koşullarının gündeme gelmesiyle, devrimci durumun olgunlaştığı koşullar ifade edilir.

Bu koşulları kapitalizm bir yandan kendisi yarattığı gibi, diğer yandan devrimin ordusunun oluşumu bu koşulların etkisinde oluşurken, işçi sınıfının politik örgütü, Komünist Partisi'nin öncü rolü belirleyici öneme sahiptir. Komünist Parti her koşulda mücadeleye önderlik etmeye hazır olmalıdır.

Bugün Türkiye'de olgunlaşmış bir devrimci durum yok. “Yönetilenler” din ve milliyetçi manipülasyonlar sonucunda yanıltılmış olarak burjuva hükümetine destek veriyorlar. “Yönetenler” iktidarlarını soygun, talan, baskı ve terör aracılığı ile sürdürüyorlar. Ancak bu toplumsal koşullar değişebilir. Sınıfsal dinamikler öyle ani gelişmeler yaşarlar ki, toplumsal koşullar bir anda alt üst olabilir.

7 Haziran seçimleri, daha özcesi, seçim kampanyası süreci, işçi sınıfının ve ezilen emekçi halkların aydınlatılması için önemli olanaklar sunuyor. Bu olanak komünistler tarafından titizlikle değerlendirilmelidir. Özellikle, metal, tekstil, sağlık ve maden iş kollarındaki örgütlü hareketlilik sendikal anlamda her siyasi görüşten işçileri kapsayan sendikal örgütlenmeler çerçevesinde yürümektedir. Sınıf hareketindeki eylemsel gelişme ile seçim sürecindeki siyasi kampanyaların birleştirilmesi önemli olanaklar sağlıyor.

Bu çerçeveden ele alındığında bugün emekten yana demokratik hak ve özgürlüklerin geliştirilmesi mücadelesi seçim sürecinde belirleyici rol oynuyor. Bu sorunlar, onyıllardır ulusal hakları elinden alınmış Kürt emekçileri için de geçerlidir. İşçi sınıfının talepleri ile ezilen Kürt halkının ulusal demokratik talepleri çakışıyor. Lenin, Sosyalist Devrim ve Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı adlı tezlerinde şöyle diyor; “... **Demokrasi uğruna savaşımın, proletaryanın dikkatini, sosyalist devrimden başka**

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 2 Mayıs 2015 Tarihli Açıklaması:

Kirli Seçim Kampanyası ve Namuslu Oylar

AKP, başında fiili Genel Başkanı devletin başı Erdoğan olmak üzere daralan çemberin farkında. Yıllardır hile ve yalanlarla yürüttükleri icraatlarının sonuna geldiler. Ülkeyi talan etmenin, hırsızlık ve soygunculuğun sonuçlarını düşünmek bile onlara kabus gibi geliyor. Onun için her ne pahasına olursa olsun bu seçimlerde tek başına hükümet kuracakları oy oranını, tek başına Anayasa'yı değiştirebilecek parlamento çoğunluğunu yakalamak istiyorlar. Bu amaçlarına ulaşmak için ise yalan ve iftiraya dayalı kirli bir seçim kampanyası yürütüyorlar.

Görüntüdeki Başbakan Davutoğlu'nun yetmeyeceğini başından itibaren hesaba katan fiili AKP Başkanı Erdoğan, meydanlarda bizzat seçim kampanyası yürütüyor. “Tarafsız” Cumhurbaşkanlığı AKP'ye oy istiyor. Hem de 400 tane Milletvekili çıkaracak oy istiyor. Deyim yerindeyse “bel altı” bir kampanya yürütüyor. Halkların dini duygularını, yurt sevgilerini istismar ediyor. Gerçekleri ters yüz ediyor, hayali senaryolar üretip o temelde miting söylevleri yapıyor.

Erdoğan, bununla yetinmiyor. Seçim sonuçlarını manipüle etmek için, oyları değiştirmek için özel teknik bir ekip çalıştırıyor. Tüm yalan ve dolanlara rağmen gücünün yetmeyeceğini gördüğü için oy sahtekarlıkları örgütüyor. Bunu engellemenin yolu, bütün seçim sandıklarında, hileleri önleyecek önlemler alınması ve hilelerin anında tespit edilip belgelenip bir yandan hukuksal yollara başvurup, diğer yandan basında teşhir edip YSK belgeli bildirim ve ilgili Cumhuriyet Baş Savcılıklarına suç duyurusu yapılmasıdır. En büyük tehlike yurt dışı seçim sandıklarındadır. Bu sandıklar anti-demokratik bir biçimde, yerinde sayılmadan ülkeye getirilecektir. Hiç bir denetim ve ispat olanağı yoktur. Bu açıdan yırt dışında yaşayan göçmen işçilerin demokratik örgütleri oyların yerinde sayımı konusunda ısrarcı olmalı, kampanyalar örgütlemelidir.

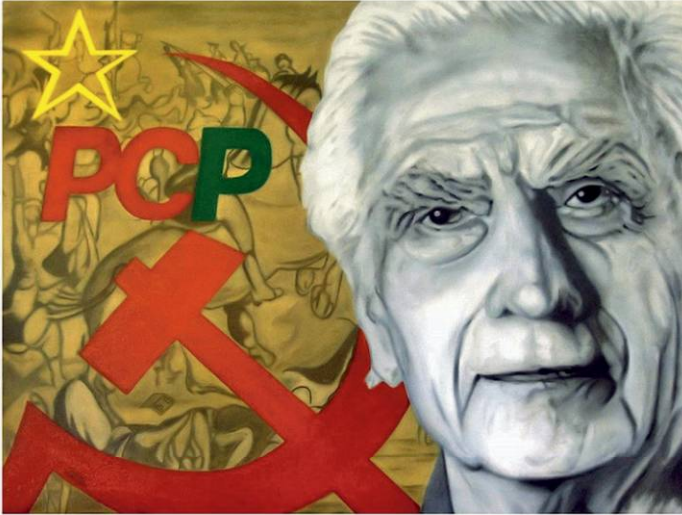
Bütün bunların dışında Erdoğan, işbirlikçi oligarşinin temsilcisi olarak bu yöntemlerin yetmeyeceğini düşünmektedir. Bu amaçla HDP'ye kayan ilave oyları engellemek, HDP'ye oy vermeye karar vermiş seçmen yığınlarını tedirgin etmek, vaz geçirmek için türlü provokasyonlar peşindedir. Ülkede gerilla güçlerinin ateşkes koşullarında mevziilendikleri noktalara askeri operasyonlar düzenlemektedir. Çatışma koşulları yaratıp asker cenazeleri üretmenin yollarını aramaktadır. Ağrı'da seçilmiş 15 tane askeri, helikopter ile gerilla mevziilerine yakın yere indirip, helikopterleri geri çekerken gerilla mevziilerine taciz ateşi açmaları ve Gerilla'nın çatışma bölgesinde yalnız bırakılan 15 askeri yem olarak bırakıp öldürülmelerini istemeleri, egemen güçlerin kirli planlarının somut göstergesidir. Bu tür provokasyon planları seçim tarihi yaklaştıkça artacaktır.

Trabzon ve Uşak'da 1 Mayıs yürüyüşlerinde HDK/HDP kortejlerine saldırılması, HDP seçim bürolarının, il ve ilçe binalarının saldırılara uğrayıp kundaklanması, bu planların “masum” yanısırdır. Çok daha etkili provokasyonlara hazır olunması gerekmektedir. HDP'nin milletvekili adaylarının, başta Eş Başkanlar Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ olmak üzere, can güvenlikleri söz konusudur.

Tüm bu kirli senaryolara karşı seçimi istediği oranlarla kazanamayacağını hisseder ise, Erdoğan, Suriye'ye yönelik bir provokasyonun ve kendi açısından gerekirse seçimlerin ertelenmesi koşullarının yaratılması yönünde de hazırlıklıdır. Kuzey Suriye'deki Alevi Arap bölgelerinde ve Rojava Kürdistanı'nda IŞİD ve IŞİD harici aylardır sesi duyulmayan El Nusra tipi örgütlenmelerin hareketlenmesi bir tesadüf değildir. Halep'de PYD'ye karşı 14 terör örgütünün koalisyonunu kuran Türkiye Savaş Bakanlığı ve MİT'dir. Erdoğan'ın Suudi Arabistan ve Katar ziyareti bu anlamda planlı ziyaretlerdir. Suudi Arabistan teröristlerinin Bahreyn müdahalesi ve en son Yemen işgalleri bilinmektedir. Erdoğan bu alternatifini Suriye'ye karşı yedekte tutmaktadır.

Türkiye ve Kürdistan'ın tüm ilerici, devrimci, yurtsever, diri güçleri, Barış ve

Bir Komünist Partisinin Altı Temel Karakteristik Özelliği

o Alvaro CUNHAL

1961-1992 yılları arasında Portekiz Komünist Partisi MK Genel Sekreteri görevi-ni yürüten, Uluslararası Komünist Hareketin seçkin ismi Alvaro Cunhal yoldaşın, 2001 senesinde Uruguay'ın Montevideo kentinde Uruguay Komünist Partisi'nin uzun yıllar MK Genel Sekreteri Rodney Arismendi yoldaş adına oluşturulan "Rodney Arismendi Vakfı" 'nın düzenlediği uluslararası bir buluşmaya sunduğu çalışmanın IV.Bölümünü yayınlıyoruz.

A.Cunhal yoldaş, aynı adlı çalışmasının giriş bölümünde, Büyük Ekim Devrimi'nin önemine, Sovyetler Birliği'nde 20.yy'da Sosyalizm kuruculuk deneyinin başarı ve sorunlarına değiniyor. Sovyetler Birliği'nde Sosyalizm'in çöküş ve yok olma sürecini analiz ediyor, oradan sınıfsal analize geçip, soğuk savaşın sonlandığı dönemdeki sınıfsal durumu analiz ediyor. Buradan yola çıkarak, I. Bölümde; Sovyetler Birliği'nde Sosyalizmin kazanımlarını ve sorunlarını, özellikle Emperyalizm karşısındaki konumu ele alıyor. II. Bölümde; Sovyetler Birliği sonrası dünyada, Emperyalizmin saldırganlığı, amaçları, emperyalizm karşıtı güçlerin niteliğini ve özellikle geniş ideolojik yelpazesini analiz ediyor. III. Bölümde; Bugünkü koşullarda orta vadeli hedefler çerçevesinde demokrasi mücadelesi ve bağlaşıklık politikasını analiz ediyor. Son ve IV. Bölüm'ü ise kısaltmadan yayınlıyoruz.

IV. Bölüm: Bir Komünist Partisi'nin Altı Temel Karakteristik Özelliği

Devrimci güçlerin dünya çapında mevcut olan eylem çerçevesi 20. Yüzyıl'ın son on yıllarında değişmiştir.

Uluslararası Komünist Hareket ve onu oluşturan partiler, SSCB'nin ve diğer sosyalist devletlerin yıkılması ve kapitalizmin sosyalizm ile olan rekabette elde ettiği başarısı sonucunda derin değişimlerin etkisi altında kaldılar.

Mücadeleci geçmişlerini, sınıfsal doğalarını, sosyalist toplum hedeflerini ve devrimci teorilerini reddeden partiler oldu. Bazıları sisteme entegre partilere dönüştüler ve sonucunda yok oldular.

Uluslararası Komünist Hareketteki bu yeni durum toplumda, içlerinde kendi ülkelerinin somut koşulları altında önemli ve bazı ilkesel sorularda Komünistlerin hedefleri ve eylemleriyle örtüşen başka devrimci güçlerin girdiği bir boşluk oluşturdu.

Demek ki bugün Uluslararası Komünist Hareketten bahsedilince, geçmiş dönemlerin pratiğinin aksine, Komünist ve diğer devrimci partiler arasında sınır çizilemez. Komünist Hareket bileşiminde yeni hareketlilik elde etmiş ve yeni sınırlara kavuşmuştur.

Bu süreçler, toplumun kendilerine özgü kimlikleriyle Komünist Partilerine gereksinim duymadığı anlamına gelmemektedir. Tam tersine, Komünist Partiler tam da kimliklerinin temel karakteristik unsurları nedeniyle gerekli, vazgeçilmez ve yeri doldurulamazdır; ancak sosyalist toplumun tek bir "modeli" olmadığı gibi, bir Komünist Partisi'nin de tek bir "modeli" olmadığı hesaba katılmalıdır.

Buna rağmen, her verili duruma getirilen tüm somut yanıtların farklılıklarına rağmen, partinin bu ismi taşıyıp taşıyamamasından bağımsız, bir Komünist Partisi'nin kimliğinin altı temel, karakteristik unsuru gösterilebilir. Bu karakteristik özellikler şunlardır:

1. Sermaye güçlerinin çıkarlarından, ideolojisinden, baskı ve tehditlerinden tamamen bağımsız parti olmak.

Söz konusu olan, bir Komünist Parti kimliği için kurucu unsuru oluşturan parti ve sınıfın bağımsızlığıdır. Bu bağımsızlık kendisini bağımsız eylemde, kendi hedefleri ve kendi ideolojisinde kanıtlar.

Bu temel karakteristik özelliklerin inkârı hiç bir zaman bir bağımsızlık göstergesi değil, aksine bunlardan feragatin ifadesidir.

2. İşçi sınıfının partisi, genelde emekçilerin, ezilen ve sömürülenlerin partisi olmak.

Her ülkedeki sosyal yapıya göre, parti üyelerinin sosyal bileşimi ve partinin toplumsal kitle tabanı partiler arasında büyük farklılıklar gösterebilir. Belirleyici olan, partinin kendisini içine kapanıp, sınırlamaması, aksine işçi sınıfına ve emekçi kitlelere sıkı sıkıya bağlamasıdır.

Bazı güçler bunu ihmal ettiklerinden, sınıfsal doğalarını kaybederek dikey bir düşüşe geçtiler, diğerleri ise kendilerini imhaya ittiler ve yok oldular.

Partinin sınıfsal doğasının yerine herhangi bir "yurttaşlar partisi" konseptinin getirilmesi, yurttaşlar arasından sömürülenler ve sömürülenler olduğu gerçeğinin üstünü örtme anlamına gelmektedir.

Ve bu, partinin sınıf mücadelesi karşısında tarafsız pozisyon alarak, parti pratiğini ve sömürülen sınıfları silahsızlandırma ve partiyi egemen sömürücü sınıfların politikalarının uzantısı ve aracı olma sonucuna vardırır.

3. Demokratik parti içi yaşamı ve tek tip merkezi yönetimi olan bir parti olmak.

Parti içi demokrasinin hayli zengin avantajları vardır. Somut olarak adlandırsak: Kolektif çalışma, kolektif yönetim, yönelim ve siyasi eylemin temel sorularına yönelik kongreler, toplantılar ve parti bütünündeki tartışmalar, sorumluluğun desantralizasyonu, merkezdeki ve tüm diğer organizasyonlardaki yönetici organların seçilmesi.

Bu ilkelerin uygulanması, bir partinin içinde mücadele ettiği siyasi ve tarihsel durumla uyumlu olmalıdır.

Bir Komünist Partisinin Altı Temel... (İkinci sayfadan devam)

İllegalite ve baskı koşulları altında demokrasi öz savunmanın zorunlu nedenlerinden dolayı sınırlıdır. Burjuva demokrasinin koşulları altında bu olanaklar son derece geniş ve derin biçimde uygulanabilir ve uygulanmaları da arzu edilir.

4. Aynı anda enternasyonalist ve kendi ülkesinin çıkarlarını savunan bir parti olmak.

Komünist Hareketin belirli bir döneminde savunulanan aksine, Komünist Partilerin yönelimi ve eyleminde bu iki unsur arasında çelişki bulunmamaktadır.

Her parti, diğer ülkelerin partileri, emekçileri ve halklarıyla dayanışma içerisindedir. Ama aynı zamanda kendi ülkesi ve halkının çıkarları ve haklarının inanca savunucusudur. "Yurtsever ve enternasyonalist parti" ifadesi 20. Yüzyıl'ın sonunda tam güncellik taşımaktadır. Enternasyonalistin bakış açısından; kendi ülkesindeki mücadele, dayanışmacı değer ve katkı olarak görülebileceği kadar; Yurtseverin bakış açısından; diğer ülkelerin emekçileri ve halkları ile olan dayanışma ilişkileri, kendi ülkesi için bir değer ve katkı olarak görülebilir.

5. Amacını, sömüren ve sömürülenlerin olmadığı bir toplumu, bir sosyalist toplumu inşa etmek olarak tanımlayan bir parti olmak.

Bu amaç aynı zamanda tam güncellik de taşımaktadır. Ancak bir dizi ülkede sosyalizm inşasının olumlu ve olumsuz deneyimleri ve dünya çapındaki durumda meydana gelen derin değişimler, geçmişin eleştirel bir analizini ve Komünist Partilerin hedefi olan sosyalist toplumun yeni bir tanımını zorunlu kılmaktadır.

6. Devrimci teorinin taşıyıcısı olmak: Sadece dünyayı açıklamayı olanaklı kılmakla kalmayan, aynı zamanda değişiminin yollarını da gösteren Marksizm-Leninizm'in taşıyıcısı olmak.

Marksizm-Leninizm, tüm iftiracı antikomünist kampanyaları yalanlayan, canlı, dogmatik olmayan, diyalektik, yaratıcı ve pratikle ve yeni durum ve görüntülere verdiği yanıtlarla zenginleşen bir teoridir. Pratiği dinamik bir biçimde geliştirir ve pratiğin derslerinden hareketle kendisini yaratıcı biçimde

zenginleştirir ve yükseltir.

Marx "Kapital'de" ve Marx ve Engels "Komünist Partisi Manifestosu'nda" kapitalizmin temel unsurlarını ve temel özelliklerini analiz edip tanımladılar. Kapitalist gelişme 19. Yüzyıl'ın ikinci yarısından itibaren önemli bir değişikliğe uğradı. Rekabet konsantrasyona, konsantrasyon da tekelleşmeye yol açtı.

Kapitalizmin 19. Yüzyıl'ın sonundaki tanımını Lenin'e ve "Kapitalizmin En Üst Aşaması Emperyalizm" adlı eserine borçluyuz.

Teorideki bu gelişmeler olağanüstü değerdedir. Teorik bilgilerin araştırılması ve sistematize edilmelerinin değeri de aynı ölçüdedir önem taşımaktadır.

Lenin ünlü bir makalesinde olağanüstü bir açıklık ve sertlikle yaptığı sentezde "Marksizmin Üç Kaynağını ve Üç Bileşenini" açıklamaktadır.

Felsefede, tarihsel materyalizmde toplumdaki uygulamasını bulan diyalektik materyalizm.

Ekonomi Politikte, kapitalizm ile sömürünün analizini ve açıklamasını ve sömürünün anlaşılmasını köşe taşı oluşturulan artı-değer teorisi.

Sosyalizm teorisinde, insanın insan tarafından sömürülmesinin ortadan kaldırılmasıyla yeni toplumun tanımını.

20. Yüzyıl boyunca ve toplumsal dönüşümlerle birlikte sayısız yeni teorik düşünceler de oluşmuştur. Ancak, neyin teorik gelişme olduğunu, neyin ise ilkelerden revizyonist sapmalar olduğunu anlamayı zorlaştıran yaygın ve çelişkili düşünceler.

O nedenle önyargısız ve mutlaklaştırılmış gerçekler olmadan yapılacak tartışmalar zorunludur, ki söz konusu kesin olduğu düşünülen sonuçların aranması değil, ortak yansımanın derinleştirilmesidir.

Kirli Seçim Kampanyası... (1. sayfadan devam)

Demokrasi Güçleri, Türkiye İşçi Sınıfı'nın Devrimci Güçleri, Kürt Özgürlük Hareketi ile omuz omuza bu seçimlerde gerici, faşizan AKP Rejimine gerekli dersi vermek için HDP çerçevesinde oluşan eylem ve güç birliğini seçim başarısına bağlamalıdır. Hırsızlara, soygunculara, katillere karşı tüm namuslu oylar HDP'ye !

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi, 2 Mayıs 2015

AKEL M.K. Basın Bürosu'nun 26 Nisan 2015 Tarihli Açıklaması

AKEL M.K. Genel Sekreteri Andros Kiprianu Kıbrıstürk toplumunu yeni lideri Sayın Mustafa Akıncı ile telefonda görüşerek, kendisini tebrik etti. Kiprianu üzerinde anlaşmaya varılmış olan çerçevede çözümün başarılması yönünde her çabayı AKEL'in desteklemeye hazır olduğunu ifade etti. Sayın Akıncı anlaşmaya varılması için iki toplumda da tüm güçlerin işbirliğini umduğunu belirtti. Kiprianu ve Akıncı aralarındaki iletişim hattını açık tutma konusunda hemfikir oldular.

Komünist Tavr... (1. sayfadan devam)

yöne çekeceğini, ya da bu devrimi gözden gizleyeceğini, ikinci plana iteceğini v.b. sanmak büyük bir yanılğı olur. Tam tersine, nasıl ki tam demokrasiyi uygulamayan sosyalizm başarılı olamazsa, aynı şekilde, proletarya, demokrasi uğruna, bütün alanlarda tutarlı bir devrimci savaşım yürütmeden burjuvaziyi yenilgiye uğratamaz. ..." V.İ.Lenin, Tüm Eserler, Almanca, Cilt 22, S. 144-159, Dietz Verlag, Berlin, 1960).

Türkiye Komünist Partisi'nin pusulası Marksizm-Leninizm'dir. Onun içindir ki, 7 Haziran seçimlerinde, işçi sınıfının, ezilen emekçi halkların istemlerini seslendiren, barış ve demokrasi mücadelesinde bir süreci ifade eden Halkların Demokratik Partisi'ni destekliyor. Barış ve demokrasi mücadelesini Sosyalizm mücadelesi ile bağlayacak komünist tavır tam da budur.

Erdoğan Baltayı Taşa Vurdu

o İsmail Hakkı YORULMAZ

T.C. Devleti ile HDP Heyeti, 28 Şubat 2015'de Dolmabahçe Sarayında bir araya geliyor, Başbakan yardımcısı Yalçın Akdoğan'ın deyimi ile "tarihsel" bir açıklama yapıyor. Açıklamayı yapan HDP İmralı Heyeti, ev sahipliği yapıp onay veren de Devlet Heyeti.

Aradan bir kaç hafta geçiyor, Cumhurbaşkanı Erdoğan; "Ben oradaki toplantıyı doğru bulmuyorum. Çünkü bu toplantıda hükümetin başbakan yardımcısıyla şu anda parlamento içinde olan bir grubun yan yana fotoğraf vermesini doğru bulmuyorum. (...) Açıklanan 10 maddelik metne gelince; o metinde bir demokrasi çağrısı yok"...

Ardından bir başka vesileyle; "İzleme heyetine sıcak bakmıyorum. Mesele bilgi almak, mesaj vermekse bu zaten yapıyor. Adaya böyle bir ekibin gitmesini yanlış buluyorum. 15 kişi gitsin, 10 kişi gitsin, bu ayrı bir felakettir. Dolayısıyla bu adım tehlikeli bir adımdır"...

En son 28 Nisan'da yumurtladığı söylemler ise şöyle: "Kürt sorunu var demek artık ayrımcılıktır. Sorun diyebileceğimiz artık ne kaldı? Çözüm sürecini sadece Kürtler için almak doğru olmaz. HDP illegal yollarla işimizi sıkıntıya soktu. Karşı karşıya oturulan bir masa yok. Olması devletin çöküşü demektir."

Erdoğan her halde PKK'nin alal acele Kongre toplayarak T.C. Devletine karşı silahlı mücadeleyi durdurduğunu açıklamasını bekliyordu. Daha önce de değindik. AKP, Dolmabahçe Açıklamasından böyle bir sonuç çıkarmayı umdu ama PKK, KCK yetkilileri ve A. Öcalan, bu nitelikte bir Kongre toplama kararını, açıklanan 10 Maddelik programın uygulanmasına bağlı olarak değerlendirileceğini defalarca açıkladı. Dolayısıyla, AKP'nin planı tutmadı, Erdoğan baltayı taşa vurmuş oldu. Bu noktadan sonra Erdoğan'ın amacı belli. Kürt Ulusal Sorununun çözümü konusunda atılacak adımları kendi seçim çıkarları için kullanamayacağını anlayınca bütün söylemlerini ters yüz etti ve provokasyon çağrısı yapmış oldu.

Ancak olay sadece seçim endeksli bir konu değil. Seçimlerle bağlantılı yanı sadece madalyanın bir yüzü. Diğer yüzü ise Kürt Ulusal Sorunu'nun toplumsal ve sınıfsal bir sorun olarak çözülmesinin burjuvazi açısından, emperyalist uluslararası güçler tarafından yarattığı sorun. Eğer bağımsız bir "Kürt-İslam" devleti, yani "Müslüman İsrail" çözümü masada olsaydı uluslararası Emperyalist güçlerin yaklaşımı da farklı olurdu. Türk-İslam Sentezci T.C. Devleti "memleket elden gidiyor, bölünüyor" naraları atsaydı dahi, bağırta bağırta onlara bunu kabul ettirirdi. Fakat Kürt Özgürlük Hareketi,

uluslararası Emperyalist odakların tezgahına gelmedi. Türkiye'nin demokratikleştirilmesi yolu ile Kürt Ulusal Sorununun birlikte yaşama tercihi temelinde bir çözüm ve mücadele geliştirdi. Asıl sorun da bu noktada başlıyor.

"(...) Peki AKP ve Tayyip Erdoğan acaba bu söylediklerine inanıyor mu? Biz inandıkları kanaatinde değiliz. Unutmayalım ki, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın İstanbul Belediye Başkanı iken hazırlattığı Kürt raporunda "Kürdistan" kavramı var, "Kürdistan'a federasyonun verilmesinden" söz ediliyor. Yine 2005'de Diyarbakır Meydanı'nda Kürt sorunu ve çözümü için söylediklerini herkes biliyor.

O halde Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın Kürt halkının varlığını bilmediğini ve kabul etmediğini kimse söyleyemez. Eğer Kürt sorununun önü çözüm yönünde açık olsaydı, o zaman Tayyip Erdoğan 2005 güzünden itibaren "Kürt sorununun çözümüne dayalı" politika yapacaktı. Ama baktı ki, iç ve dış kapitalist sistem güçleri nezdinde Kürt sorununun çözümünün önü kapalı, (altını biz çizdik), işte o zaman bu temelde politika yapmaktan vazgeçti.

Yani Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın söz ve davranışları politiktir. Özellikle Ergenekoncularla ilişkilerini düzeltip iktidarının ömrünü uzatma amaçlıdır. Bu nedenle aslında inanmadığı şeyleri halkı aldatma amacıyla söylediği için, ifadeleri çelişkili ve üslubu da hırçın ve de biraz çılgındır. (...) Özgür Politika 05 Mayıs 2015 / Adil Bayram

Adil Bayram'ın kaleminden bu alıntıyı vermizizin bir sebebi var. Çünkü dile getirdiği bakış açısı, meselenin en belirleyici boyutu. Bu düşünceyi biz savunsak "siz her şeyi sosyalizme erteliyorsunuz" iftirası ile suçlanacağız. Halbuki konu Kürt Ulusal Sorununun çözümünün ertelenip ertelenmemesi meselesi değil. Mesele Ulusal Sorun olarak adlandırdığımız toplumsal sorunların da sınıfsal sorun olduğunun bilince çıkmasına işaret edilmesindeki isabettir. Kapitalist-Emperyalist sistem kendi sınıfsal çıkarına hizmet etmeyen hiç bir sorunun çözümüne eyvallah demez. Bunu görülmesi gerekir.

Bu şu anlama da gelmemeli. Kapitalizm sınırları çerçevesinde diğer bazı toplumsal sorunlar gibi bu sorunda da iyileştirmeler elde edilebileceğini veya mevziiler kazanılabileceğini inkar etmiyoruz. Ama ham hayallere ve sınıflı, ezilen halkları bu ham hayaller peşinde oyalamaya da artık bir son vermek gerekir. Biz tüm bu sebeplerden dolayı bu süreçten başından itibaren "sözde çözüm süreci" dedik.

Şimdi tüm güçlerimizi 7 Haziran 2015 seçimlerinde AKP'nin gerici, milliyetçi,

din istismarcı, faşizan, işçi - emekçi düşmanı, halkları sömüren ve bölen politikalarına son vermek için geriletme amacına odaklanmalıyız. Burjuvazi'nin ezilen, işçi, emekçi, geniş halk yığınlarının karşısında nesnel olarak olmaması gereken desteğini hayatın gerçek pratiğinde onlara hissettirmeliyiz. Bu anlamda HDP ne denli başarılı olursa sözde çözüm sürecinin de gerçek bir Barış ve Demokratikleşme Süreci'ne evrilmesi ve Kürt Ulusal Sorununun çözümünde somut adımlar atılması o denli olanaklı olur.

Yunanistan Komünist Partisi Basın Bürosunun 29.04.2015 Tarihli Açıklaması

YKP milletvekilleri Thanasis Pafilis, Liana Kanelli ve Giorgos Marinos Dışişleri Bakanı N.Kotzias'a SYRIZA-ANEL hükümetinin Ukrayna'ya sağladığı destekle ilgili olarak bir soru önergesi verdiler.

Önergenin metni aşağıdadır:

"ABD'ye son ziyareti esnasında, Yunan Dışişleri Bakanı N.Kotzias ABD Dışişleri Bakanı John Kerry ile olan görüşmesinden sonra Yunan gazetecilere yaptığı açıklamada (Washington 20.04.2015) ABD'li meslektaşına "bu dönemde Ukrayna'ya sağladığımız destek" hakkında bilgi verdiğinin altını çizdi.

Bu açıklama, aşağıdaki gelişmelerin gerçekleştiği bir dönemde yapıldı:

- o Ukrayna Parlamentosu tarihsel olarak komünizmi faşizm ile eşitleyen bir kanunu onayladı ve bu temelde komünistlerin faaliyetine ve fikirlerin yayılmasına set çekti.

- o "Ukrayna Kurtuluş Ordusu" diye anılan yerel faşistler, başka bir kanunla korumaya alındı.

- o "Sağ Sektör" adlı Nazi örgütünün başı Dmitro Yaros, Ukrayna Savunma Bakanlığı'na danışman olarak atandı.

- o Bugünkü hükümetin siyasi muhaliflerinin öldürülmesi, yayınladığı gazetenin ofisinden kaçırılan gazeteci Sergey Dolkov örneğinde olduğu gibi gazetecilerin kaybolması, "İşçi Sınıfı" gazetesinin editörü Alexander Bondarçuk gibi siyasi muhaliflerin hapse atılması, ya da Ukrayna KP MK birinci Sekreteri P.Simonenko'ya yapıldığı gibi uzun sorgulamalar ve kovuşturmalar sık sık olmaktadır.

- o Halk düşmanı anlaşmalar temelinde, Ukrayna hükümetinin IMF ve AB'ye verdiği sözler çerçevesinde yeni halk düşmanı tedbirler alınmaktadır.

Bakan'a soruyoruz: "Sol kanat" Yunan hükümeti, Ukrayna'daki mevcut gerici hükümete ne tür bir destek sunmaktadır?"